

конкретного автора, слід відзначити, що визначення індивідуальних особливостей стилю письменника неможливе без зіставлення з цілим рядом факторів, таких як: літературна мова його часу як норма, індивідуальні стилі інших письменників-сучасників автора, а також попередників.

Досліджуючи ідіостиль Марка Твена, звернімо увагу на те, що автор був чудовим майстром гумору. Але поступово доброзичливий сміх перетворювався на гостру сатиру, універсальний характер якої розкривається в його пізніх творах.

Відзначимо, що письменник доклав чимало для розвитку сучасного американського стилю і був першим, хто використовував американський діалект на рівні мистецтва. Очевидним є те, що стиль письменника еволюціонував. Поступову зміну від гумору до сатири можна поділити на такі етапи: іронія та гумор у «Простаках за кордоном» та «Загартованих», ці твори відображають картини фронтиру.

Загалом, у творчості Марка Твена поєдналися дві основні традиції американської літератури: книжна та фольклорна. У прозі автора найвищою мірою втілились особливі риси американської літератури, а саме її метафорична будова.

Звернімо увагу, що у своїх популярних романах «Пригоди Тома Сойєра» та «Пригоди Гекльберрі Фінна», які справили надзвичайний вплив на подальші шляхи розвитку американської літератури, Марк Твен використав діалект округу Пайк та чотири його модифіковані види, діалект негрів Міссурі, південно-західний діалект. Розглянемо особливості відтворення стилістики роману в перекладі Насті Грінченко та паралельно Ірини Стешенко.

Головний герой роману Гекльберрі Фінн говорить діалектом округу Пайк. Як він сам сказав, звідки він родом: “Pap **he hadn’t been seen for more than a year**, and that was comfortable for me; I didn’t want too see him no more. He used to always whale me when he was sober and could **get his hands on me**; though I used to **take to the woods** most of the time when he was around”.

Н. Грінченко переклала цей уривок так: “Батька мого **вже більш року не видко було в наших краях**, і хвала Богові – мені спокійніше; я зовсім не бажав його бачити. Він завсігди мене лаяв, як що був тверезий, а частенько й **бив**, хоча я здебільшого **переховувався в лісі**, як що довідувався, що він близько”.

Отже, при відтворенні доміант ідіостиллю письменника Н. Грінченко послуговується такими лексичними трансформаціями як: антонімічний переклад, компенсація, смисловий розвиток, конкретизація та контекстуальна заміна. Перекладачка також використовує прийом додавання. Ірина Стешенко натомість використовує стилістичну субституцію. Перекладачка використовує такі лексичні трансформації: компенсація, смисловий розвиток, цілісне перетворення, контекстуальна заміна.

*Науковий керівник: Сітко А.В.,
канд. філол. наук, доцент*